

Caserna Guàrdia Civil: el perquè de tot plegat

El passat dia 5 de juny la ciutat rebia una molt mala notícia: el Tribunal Suprem sentenciava que l'Ajuntament no podia prendre possessió de la Caserna de la Guàrdia Civil.

Ho feia desestimant el recurs interposat per l'Ajuntament de Sabadell contra la sentència del 4.05.2022 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que havia estimat el recurs del Ministeri de l'Interior **contra els acords del Ple municipal** de febrer de 2018 per recuperar la plena possessió de la Caserna, d'acord amb el dictamen favorable emès per la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat de Catalunya.

El llarg i complex serial jurídic, de més de vint anys, es pot resumir en que els estaments judicials de l'Estat espanyol (Tribunal Suprem, Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Ministeri de l'Interior i l'Advocacia de l'Estat) han actuat contra la Generalitat de Catalunya i contra l'Ajuntament de Sabadell per impedir que la ciutat recuperi la possessió de la Caserna que sempre ha estat de propietat municipal. Però no tot és responsabilitat de l'Estat.

El PSC s'ha afanyat a intentar desviar la seva total responsabilitat en el conflicte culpabilitzant el quadripartit per l'acord del Ple municipal de febrer de 2018 que va aprovar, entre altres, la nul·litat del lesiu conveni signat el 10 d'octubre de 2006, entre l'alcalde Manuel Bustos i el Ministre de l'Interior Alfredo Pérez Rubalcaba, que donava al Ministeri de l'Interior 3 milions d'euros i un solar de 5.000 m² a Sant Pau de Riu-sec per a recuperar la Caserna.

El que no explica el PSC és el motiu real que ha portat al bloqueig de no poder obtenir la possessió.

La Caserna va ser construïda per la ciutat i cedida a precari a la Guàrdia Civil l'any 1928, sota la condició que s'hi allotgessin les forces destacades a la ciutat. Cessió a precari ratificada pel Ple municipal de l'11 de maig de 1944: *"otorgar dicha cesión a base de que la misma quedará sin efecto en cuanto el Estado deje de utilizarlo para los fines que actualmente cumple, o sea, albergar la fuerzas de la Guardia Civil destacada en esta Ciudad"*. Acord de cessió gratuïta amb clàusula de reversió elevat a escriptura pel notari Led de la Justícia el 28 d'abril de 1946.

L'any 1997, amb el desplegament del Mossos, la Guàrdia Civil va deixar la Caserna i l'Ajuntament va activar la clàusula de rescissió. Ministeri de l'Interior i Guàrdia Civil van estar d'acord amb el retorn de la Caserna a la ciutat i la Direcció General de la Guàrdia Civil i l'Ajuntament amb l'alcalde Toni Farrés, van signar el conveni de reversió, que va ser ratificat pel Ple municipal del 30 de juny de 1998 i la reversió ratificada a Madrid i Barcelona davant notari el 28 d'abril de 1999. La Caserna va ser inscrita en el Registre de la Propietat nº 2 a favor de l'Ajuntament de Sabadell, a títol de reversió.

Ni el conveni, ni l'escriptura notarial, ni la inscripció en el Registre de la Propietat **mai no han estat denunciades** ni per la Guàrdia Civil, ni pel Ministeri de l'Interior, ni per l'Advocacia de l'Estat. Perquè doncs s'ha arribat a la situació actual?

L'abril de 2004, amb el PSC al govern i Manuel Bustos d'alcalde, un fet ho va capgirar tot: el Ple municipal va aprovar la **requalificació urbanística de 1.692 m²** de la Caserna, concretament tota la zona dels habitatges. El que estava qualificat d'equipament educatiu per ubicar-hi el Parc de Salut passava a ser residencial, amb una **operació especulativa** de gran magnitud al darrera per a construir habitatges d'alt nivell.

L'Entesa per Sabadell va ser l'únic grup municipal que s'hi va oposar, les al·legacions presentades contra la requalificació van ser desestimades i el 29 de juliol de 2005 la requalificació dels terrenys va ser aprovada definitivament pel Conseller de Política Territorial de la Generalitat, Joaquim Nadal, del PSC. I el 21 de desembre de 2005, el Ple municipal va aprovar la **venda del solar requalificat per 11 milions d'euros**, també amb els únics vots en contra de l'Entesa. Venda que no es va arribar a materialitzar.

Aquesta va ser la gota que va omplir el got. La Guàrdia Civil havia acceptat marxar de la Caserna sense cap tipus de compensació per a poder ubicar un equipament públic vinculat a la sanitat, el Parc de Salut, **però l'operació especulativa de requalificar i vendre el sòl va fer capgirar la situació**. Així m'ho van exposar personalment.

El 3 de març de 2006, **set anys després** de signar el conveni de reversió i sense que ningú no hagués denunciat cap acte administratiu a favor del retorn de la Caserna a la ciutat, la Direcció General de la Guàrdia Civil va buscar un subterfugi per reclamar la nul·litat del conveni de reversió de 1998 i quedar-ser a la Caserna.

El govern del PSC no va tenir cap altra idea que signar el conveni Bustos-Rubalcaba en que l'Ajuntament donava 3 milions d'euros i un solar municipal de 5.000 m2 a Sant Pau de Riu-sec al Ministeri de l'Interior per a construir una nova caserna. Un despropòsit al que l'Entesa, el 20 de de desembre de 2006, va **interposar un recurs contenciós**, al que posteriorment s'hi van sumar CiU i ICV-EUiA. Finalment la Audiència Provincial de Barcelona, novament l'Estat, va declarar "extemporani" el recurs sense entrar en el fons de la qüestió, però l'execució del conveni va ser suspesa.

Ara el serial jurídic torna a la casella de sortida i seguirem atents per veure com evoluciona. Un serial però que no hagués existit **si el PSC no hagués requalificat i posat a la venda una quarta part de la Caserna** per pur interès especulatiu pensant amb els seus interessos en contra dels de la ciutat. De ben segur que ara tindriem la plena possessió de la Caserna des de fa vint anys i el Parc de Salut de Salut seria una realitat.

Aquest és el relat del perquè la Caserna ha arribat al punt que ha arribat i que **cadascú assumeixi la seva responsabilitat en l'afer**.

Isidre Soler

Entesa per Sabadell

Sabadell, 10 de juny de 2025